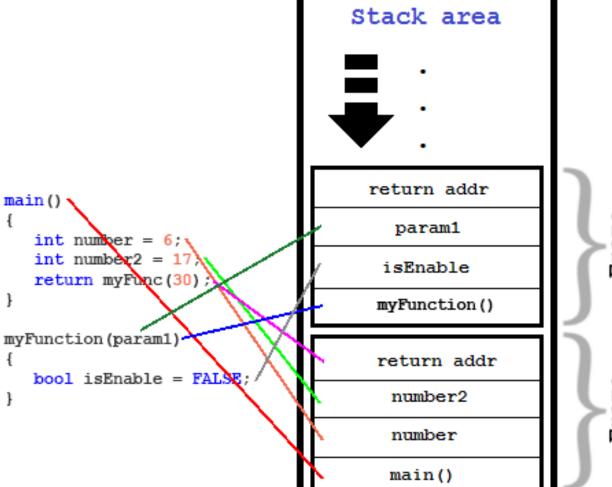

وقتی متغیر محلی local variable یا تابعی تعریف و استفاده می کنید مقادیر و آدرسشون در قسمت **Stack** حافظه قرار می گیره

ولی با ساخت شی یا اختصاص حافظه بصورت دستی Dynamic، مقدار و آدرسشون در قسمت Heap حافظه مجازی قرار میگیره.

Frame

Frame

```
int myfunction()
                                           Heap memory
   int i;
                                          myP
  MyObject object = new MyObject();
                                               My0bject
   int *myP = (int*)malloc(10);
   return i
  malloc()
  calloc()
  realloc()
  free()
```

```
/7 Created by jaberALU on 03/01/2021.
#include <stdio.h>
                     /* Uninitialized variable */
int main() {
   static int i; /* Uninitialized static variable */
   return 0;
// Created by jaberALU on 03/01/2021.
                                                                          A 2 🗶 3
#include <stdio.h>
char c[] = "jaber babaki";/*global variable stored in Initialized Data Segment
int main() {
   static int i = 11;/* static variable stored in Initialized Data Segment*/
   return 0;
```

```
type *name;
int *ptr;
int * ptr;
int* ptr;
int* p,q;
int a = 5;
int *ptr;
```

ptr = &a;

اشاره گر به نوعی از داده می گویند که به محل ذخیره دادهای دیگر بر روی حافظه اشاره می کند و به محتویات آن داده دسترسی دارد.

```
int *mp;
int b;
mp = \&b;
*mp = 3;
                      اشاره گر در زبان С یک آدرس می باشد که این آدرس به صورت عددی است. بنابراین می توان عملیات ریاضی را بر روی آن انجام داد.
int var=10;
int *ptr;
ptr = &var;
for (i = 3; i > 0; i--)
 printf("Address\n ", ptr );
 printf("Value\n ", *ptr );
 ptr--;
```

```
int var = 10;
int b = 10;
int *ptr;
ptr = &var;
if (ptr == \&b) {
 printf("equal");
int a[5];
a[0]=1,a[1]=10,a[2]=10;
printf("%d\n",*(a+2));
printf("%d\n",(a+2));
printf("%d\n",&a[2]);
```

آرایهها به واسطه اشارهگرها در کامپایلر نوشته میشوند

```
Int a[5];
int var;
a[0]=&var;
int arr[5] = \{1, 2, 3, 4, 5\};
int *ptr = arr;
printf("%d\n", (*ptr+1));
int a[2][2];
a[0][0]=86;a[0][1]=2;a[1][1]=3;
printf("%d\n",*(*(a+1)+1));
```

```
int *ptr[10];
int = integer
int * = pointer-to-integer
int ** = pointer-to-(pointer-to-integer)
int *** = pointer-to-(pointer-to-(pointer-to-integer))
int ***ptr;
int i = 812;
                                                    Z
                                                                   y
                                                                                  X
int *ptr = \&i;
int **ptr2 = &ptr;
```

```
int k = 5, m = 8;
int *ptr = &k;
int **ptr2 = &ptr;
**ptr2 = 12;
*ptr2 = &m;
int k = 5, m = 8;
int *ptr = &k;
int **ptr2 = &ptr;
**ptr2 = 12;
*ptr2 = &m;
 char *Msg1 = "This is a message";
 printf("%c",*(Msg1+1));
```

فرآیند ی برای تخصیص حافظه وجود دارد که به شما اجازه می دهد که تصمیم گیری برای اندازه آرایه را به زمان اجرای برنامه runtime موکول کنید. این فرآیند "تخصیص حافظه پویا" نام دارد.

نابع	هدف
mallog	حافظه با اندازه مطلوب را اختصاص داده و یک اشاره گر به اولین بیت فضای تخصیص یافته را برمی گرداند.
callog	به عناصر یک آرایه فضا تخصیص می دهد. عناصر را با صفر مقداردهی اولیه کرده و یک اشاره گر به حافظه برمی گرداند.
reallo	برای ویرایش اندازه حافظه ای که قبلاً تخصیص داده شده بکار می رود.
Free	حافظه ای که قبلاً تخصیص یافته را خالی و یا آزاد می سازد.

فرآیندی برای تخصیص حافظه وجود دارد که به شما اجازه می دهد که تصمیم گیری برای اندازه آرایه را به زمان اجرای برنامه runtime موکول کنید. این فرآیند "تخصیص حافظه پویا" نام دارد.

```
int *ptr;
  ptr = malloc(15 * sizeof(*ptr)); /* a block of 15 integers */
  if (ptr!= NULL) {
    *(ptr + 5) = 480; /* assign 480 to sixth integer */
    printf("Value of the 6th integer is %d",*(ptr + 5));
int i, *ptr, sum = 0;
 ptr = calloc(10, sizeof(int));
for (i = 0; i < 10; ++i)
    *(ptr + i) = i;
   sum += *(ptr + i);
  printf("Sum = %d", sum);
```

